

jeg, at jeg, selv om Beboerne ikke ville blive tilfredse med Løsningen, skal saa dem til at lade stille. Men jeg tror ikke, at der gives saadanne Tilfælde, hvor Livsvillaarene fordrer det, som de fordrer i Nørre-Sundby, hvor Arbejdet er saa stort som i Nørre-Sundby, og hvor den faste Løn forholdsvis er saa lille, idet næsten hele Præstens Løn fremkommer ved Offer. Jeg har naturligvis, kan jeg gerne sige, ikke nogen stor Udsetning til, at Afstemningen i Sagen vil falde ud til Gunst for Beboerne i Nørre-Sundby, men jeg vil alligevel sige, inden jeg slutter, at jeg er sikker paa, at den Tid vil komme, da Beboerne derovre ville saa den Understøttelse, som de have søgt, om ikke før, saa paa den Tid, jeg tidligere har nævnt, nemlig naar Offeret er reduceret og Byggegedden er kommen til. Men enten det nu bliver saaledes eller ikke, enten Forslaget faar Flertal eller Mindretal, vil jeg gerne bede ærede Medlemmer af Tinget om at stemme efter deres Overbevisning i dette Spørgsmaal og ikke tage Hensyn til, hvad Konsekvenserne kunne blive, thi jeg er sikker paa, at man, naar man skal løse de Spørgsmaal, der maatte fremkomme som Konsekvens heraf, da ogsaa vil overveje, hvad der er Ret og ikke Ret.

Jeg kunde jo gerne — og det kunde maaske være ligesaa fornuftigt — frasælde en Afstemning over Spørgsmaalet, men da Beboerne have bedt mig om netop at faa en Afstemning, vil jeg af Hensyn dertil ikke frasælde denne, og jeg har det Haab, at der i alt Fald er en Del ærede Medlemmer, der ville støtte Beboernes Andragende i den omtalte Sag.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Bar denfleth): Det er blot i Forfættelse af de Bemærkninger, jeg gjorde før, da jeg havde Ordet, angaaende Tilfald til Skolelærerne, at jeg vil besvare en Forespørgsel fra det ærede Medlem for Nensje Amts Sde Valgkreds (S. Holm) angaaende Fordelingen af Tilskuddet for 1896—97 derhen, at det vil blive de nuværende Reguleringssummer, der ville blive lagte til Grund derfor. Dette er i Overensstemmelse med, hvad jeg allerede paa et tidligere Stadium af Finanslovens Behandling har udtalt over for lignende Forespørgsler.

Evend Høgsbro: Under Nr. 60 og 75 findes et Par Forslag vedrørende Personer og Forhold i min Kreds. Jeg vil tillade mig at medgive dem min bedste anbefaling, hvilken for øvrigt forhaabentlig ikke

er nødvendig, fordi Forslagene ere stillede af Ministeren og tiltraadte af Udvalget. Men medens jeg altsaa mener, at det ærede Udvalg i saa Henseende har set fuldstændig rigtig paa Forholdene, er jeg ikke saa sikker paa, at det har set rigtig med Hensyn til de tre Højskoler under Nr. 72—74, som ere foreslaaede anerkendte af Ministeren; disse Forslag ere ikke tiltraadte af Udvalget, og efter den ærede Ordførers Udtalelse agter det ikke at gøre det. Den ærede Ordfører begrundede, saa vidt jeg forstod ham, dette med, at det vilde være i Strid med Højskoleloven af 12te April 1892, om man nu stemte for disse Skolers Anerkendelse, idet de i det Øjeblik, vi skulde stemme over Spørgsmaalet, ikke opfyldte de to af Lovens stillede Betingelser: at have haft 10 Marslever og have været i Virksomhed i et Aar. Jeg tror dog, at det beror paa en Misforstaaelse. Jeg tror ikke, at vi ville komme i Strid med Loven af 1892, fordi vi nu stemme for denne Anerkendelse, og det af den simple Grund, at der i Loven staar, at disse to Betingelser skulde være opfyldte i det Øjeblik, Stolen „opnaa Anerkendelse“, men de opnaa ikke Anerkendelse i det Øjeblik, vi stemme herfor. Selv om Forslaget bliver vedtaget her og i det andet Ting, og Loven blev stadfæstet af Kongen i Morgen, saa gælder dog Finansloven først fra den 1ste April. Før den 1ste April træder Loven ikke i Kraft, og før den Tid opnaa Skolerne derfor ikke Anerkendelse, selv om disse Forslag vedtoges. Spørgsmaalet er altsaa over for de tre Skoler, naar man stiller sig paa Lovens Standpunkt og taler om, hvad der strider mod Loven og hvad ikke, ikke det, om Betingelserne nu i dette Øjeblik ere opfyldte, men om de ville være det den 1ste April, naar Finansloven træder i Kraft; thi først da opnaas den Anerkendelse, som der nu er Tale om at stemme for. Ser man nu fra dette Synspunkt paa de tre Forslag, saa vil, hvad Elbæk Højskole angaar, Elevantallet formodenlig være i Orden til 1ste April. Det er dog kun noget, som man kan formode, endnu er det ikke opfyldt, og det ligger i Sagens Natur, at man ikke bestemt kan sige, om det vil være opfyldt til 1ste April. En af Eleverne kunde dø, og saa vil det hele gaa i Stykker, Forudsætningen briste. Under disse Forhold kan jeg ikke se rettere, end at Udvalget maa have Ret til at sige: Nej, vi ville ikke tiltræde denne Anerkendelse nu, thi derved give vi i alt Fald vor Stemme fra os, og saa ordnes det maaske ikke efter Loven. Det er ganske sandt. Vi kunne risikere, at til den 1ste April, naar Loven træder i Kraft, er Betingelsen om Elevantallet ikke opfyldt, og saa